

**Specimen inaugurale medicum de podagra ... / eruditorum disquisitioni
submitit Jacobus Fredericus Regius.**

Contributors

Regius, Jacobus Fredericus.

Publication/Creation

Regiomoni Borussorum : Litteris Hartungianis, [1759]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/bys7s5qp>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

Q. O. B. V.

SPECIMEN INAUGURALE
MEDICUM

DE

PODAGRA,

QVOD

*EX DECRETO AMPLISSIMAE FACULTATIS MEDICAE
IN ACADEMIA REGIOMONTANA*

PRO

GRADU DOCTORIS,

SUMMISQVE IN MEDICINA HONORIBUS
ET PRIVILEGIIS RITE CONSEQVENDIS

ERUDITORUM DISQVISIONI SUBMITTIT

JACOBUS FREDERICUS
REGIUS,

NIZZENA-CURONUS.

A. MDCCLVIII. 20. DECEMBRIS.

REGIOMONTI BORUSSORUM, LITTERIS HARTUNGIANIS.

V I R O

*ILLUSTRISSIMO, GENEROSISSIMO,
EXCELLENTISSIMO,*

D. PANAIOTAE

DE

CONDOLDI,

AUGUSTISSIMAE AC POTENTIS-
SIMAE SACRAE IMPERII TOTIUS RUSSIAE
MAJESTATIS AUTOCRATORI ET IMPERATRICI A
CONSILII INTIMIS, SACRATISSIMAE AUGUSTAE
IMPERATRICIS PERSONAE PRO CUSTODIENDA
PRETIOSISSIMA EIUS SALUTE MEDICO PRIMARIO,
CANCELLARIAE MEDICAE PRAESIDI VNICO, RE-
RUMQUE MEDICARUM PER LATE PATENTIS IM-
PERII ET INNEXARUM EI PROVINCIARUM
DIRECTORI SUPREMO,

MAECENATI OPTIMO,

VIRI

ALBERTI GENTILII
D. PANALOTAE

DE

CONDIDI

AUGUSTISSIMAE AC POTENTIS
SACRAE MAJESTATIS AUTOCRATORIS ET IMPERATORIS
CONSELIIS INTIMIS, SACRAE MAJESTATIS
IMPERATORIS PERSONAE PRO CUSTODIENDA
PRINCIPALISSIMA EUS SALUTE MEDICO PRIMARIO,
CANCILLARIAE MEDICAE PRAESIDI VNICO, RE
PUBLICE MEDICARUM PER LATE PATENTIS IM
PERII ET INNEXARUM EI PROVINCIARUM
DIRECTORI SUPREMO,

MAECENATI OPTIMO,

NEC NON

V I R O

*PRAENOBILISSIMO, AMPLISSIMO,
EXCELLENTISSIMO,*

**D. JOHANNI
CHRISTOPHORO
BOHLIO,**

**AUGUSTI BORUSSORUM REGIS
ARCHIATRO,**

**PROFESSORI MEDICINAE IN UNIVERSITATE
REGIOMONTANA ORDINARIO SECUNDO,**

PATRONO VENERANDO,

HANC DISSERTATIONEM,

EO, QVO PAR EST,

OBSEQVII ET HONORIS

CULTU,

CUM VOTO

OMNIS FELICITATIS

SACRAM FACIT

AUCTOR.

SPECIMEN INAUGURALE MEDICUM DE PODAGRA.

§. 1.

Dolor artuum in partibus, quae ad formandum articulum aliquid faciunt, seu dolor in locis articulationum *Arthritis* appellatur. Hic vel plures articulos simul occupat, vel in vno seu altero tantum adest. In priori casu audit *Arthritis uniuersalis*, in posteriori *particularis*.

§. 2.

Arthritis particularis (§o. 1.) in diuersas iterum dispescitur species, prouti loca variant, in quibus dolor observatur. Sic dolor haerens in manu, *Chiragra* audit; in pede extremo, *Podagra*, in genu, *Gonagra*; in coxis, *Coxagra*; in

spina dorſi, *Trachleagra*; in ſcapula, *Rachisagra*; in lumbis, *Pechiagra*; in cubito, *Omagra*; in collo, *Siagonagra*.

§. 3.

Dividunt etiam Arthritidem in *Fixam*, quando dolor articulorum in uno permanet loco; *Vagam*, quando ex uno loco ad alterum abit; *Vernalem*, quæ in Januario incipit, & ad Majum usque durat, & *Autumnalem* incipiente Augusto in exeuntem Decembrem protractam.

§. 4.

In hac differtatione nobis propofuimus, istam speciem *Arthritidis* perlustrare, quæ Podagra dicitur; licet inquirenda non tantum valeant de hac, sed etiam de reliquis speciebus.

§. 5.

Podagra est igitur (§. 1. 2.) dolor, in pede extremo, occupans ligamenta, muscutorum tendines, & vaginulas eorundem in pede circa loca articulationis presentia.

§. 6.

Ex definitione (§. 5.) allata liquet, dolorosum hunc affectum in sensu stricto consideratum, morbum non esse idiopaticum, sed symptomaticum. Omnes enim podagra laborantes dolore afficiuntur; dolor autem est symptoma partium nervosarum, sensibilium, quare etiam podagra tale malum est. Verum enimvero cum semper cum hoc affectu impotentia quædam ad actiones læte, constanter & cum delectamento exercendas sit conjuncta, morbum etiam eundem appellare possemus, morbum quippe degenera-
scentium

scentium partium sensibilibum cum labe quadam & tabe vaporum functioni pedum famulantium. Definiri etiam potest hic morbus per secretionem laesam in glandulis Haversianis articulorum.

§. 7.

Pes itaque sedes est podagrae princeps; inprimis autem *partes* in pede *magis sensibiles*, ut nerui mollissimi ligamentorum, tendinum, velamentorum, perioestii. Sedem hanc demonstrant dolores atrocissimi & diuturnitas mali, quae signum est obstructionis in vasis minimis acute sensibilibus, ad quae Medicamenta non facile accedere queunt. Quod autem hic dolor plerumque in pedibus observetur, ratio in eo quaerenda est, quod pedes magis, quam reliquae partes, injuriis Aëris sint expositi & a causa externa quacunque facile comprimantur, refrigerentur, quod statim materiae peregrinae podagricaefert.

§. 8.

Cum a praesentia saevissimi doloris in partibus pedum sensibilibus (per §um 5. & 7.) ad podagram ipsam concludere liceat; doloris autem causa princeps consistat in extensione praeternaturali fibrarum sensibilibum subitanea; podagrae etiam *causa princeps* erit: *Extensio praeternaturalis fibrarum sensibilibum* in tendinibus, membranis ac nervis.

§. 9.

Nulla extensio praeternaturalis (§o praeced.) accidere potest, nisi simul adsit quoddam objectum nervos sentientes vellicans; hinc & in podagra ejusmodi objectum irritans, sive sit externum, sive internum, adesse debet; quod

vocabo materiam viscidam, acrem, stagnantem, parietes vasorum minimorum rodentem, hanc sequitur stasis, extensio, dolor. *Causa mediata proximior* vero hujus mali erit illa qualitas MSeae vitiata, quae consistit vel in *Cacochymia pituitosa*, vel in *acri acida*, vel in *pituitosa & acri simul*, quae obstructions producunt *in vasis subtilissimis tendinum & ligamentorum*; sive stasis a materia viscida & acri in vasis subtilissimis ligamentorum & tendinum podagram inferre valet. Podagra enim,

- a. Ut morbus chronicus pro fundamento habere debet viscidum & acre.
- b. Medicamentis resolventibus amaris & antacidis curatur, quibus etiam utimur in morbis a viscido seu acri dependentibus.
- c. Causae praedisponentes omnes, ut Aër humidus, frigidus, senium, cibi viscidi, farinosi; tempus paroxysmi &c. viscidum & acre producentes certitudinem hujus veritatis abunde demonstrant.
- d. Plurimi denique hoc malo afficiuntur solo abusu vini praecipue acidi, quod praesentiam acrimoniae acidae indicat.

§. 10.

Causae mediae remotiores mutantes sunt:

1. *Aër humidus, frigidus, procellosus*, nam

- a. Aer humidus augendo humidum in corpore.
 - α. Salia diluit minusque reddit activa, hinc praeparatio ad se - et excretiones depurationesque sanguinis impeditus.

β. Fibras debilitat, in quo statu motus humorum requisitus deficit, se - et excretiones depurationesque sanguinis minus recte succedunt, unde viscidum & acre generatur.

b. Aer irigidus fibras reddit rigidas humoresque spissos, quare stasis humorum & hinc inde podagra infelici progenie nascitur. Haec quoque ratio videtur, cur

2. *Pedes sudore madentes subito refrigerati*, podagram cito inferant?

3. *Cibi viscidi, farinosi, abusus Acidorum & vini ipsius nimius ad ebrietatem usque abusus.* Viscida quippe difficile resolvuntur a viribus adsimilatricibus; Salia acida & vinum sanguinem coagulant, partes ciborum terrestres evolvunt, quae sanguinem majori quantitate intrantes, eidem mixtae viscidum & acre praedominans generant.

4. *Commessationes & ebrietas* inferunt cruditates, quae novo fomite viscidum & acre in sanguine procreant. Hinc LISTERUS diaetam in cibo & potu tanquam auream regulam diaeteticam pro principe cura commendat in podagra, ut assimilatio ciborum in chylum eo citius absolvatur, humores boni & cocti secernantur, omne vero peregrinum & noxium a sanguine arceatur.

5. *Venus praematura, fervens, studia acerrima, lucubrationesque* corpus maxime debilitant, & Spiritus majori quantitate consumunt: tum vero corpore debili depurationes MSeae minus recte succedunt; hinc non mirum, quod humores spissi & acres ob defectum Spirituum generati, podagram excitare queant. Ob quam causam verum est

est proverbium omnibus notum: quod Bacchus sit pater, Venus mater & ira obstetrix podagrae.

6. *Animi pathemata.* Quo serenior & tranquillior enim est animus, eo meliores depurationes MSeae, accumulatio vero materiae peccantis i. e. viscidae & acris impeditur.
7. *Somnus nimius & parcus* augent spissitudinem, hinc augmentum materiae peccantis, & podagrae sunt amici.

§. II.

Causae mediatae remotiores determinantes sunt.

1. *Aetas tricennaria.* Ante trigessimum annum podagra aegre invadere solet corpus, nam
 - a. Ante dictum tempus fibrae sunt adhuc teneriores, molles, facile dilatabiles, ideoque stasim in vasis minutissimis ligamentorum non admittentes.
 - b. Temperamentum in hac aetate est plerumque sanguineum seu phlegmaticum, quantum autem homo aetate increfcit, eo magis mutatur in cholericum vel melancholicum, fibrae evadunt robustiores, rigidiores, fluido magis resistentes, humores negotiosa & laboriosa hominis vita sunt viscidiores; hinc non mirum, quod acrimonia & spissitudo presso pede infeqvatur.
 - c. Errores denique diaetetici hac aetate commissi facile viscidum & acre accumulunt, sicque podagram provocant, morbum huic aetati familiarem.
2. *Sexus virilis* plerumque huic malo est obnoxius, nam

- a. In sexu feqviori adest temperamentum humidum, fibrae adfunt & vafa magis dilatabilia; hinc obftructio- nem non facile in vafis fubtiliffimis tendinum, liga- mentorum & nervorum admittentia, cujus tamen praefentiam in podagra in prioribus defendi.
- b. In sexu feqviori per fluxum Menfium ordinarium, quae eft principalis depuratio MSeæ, defoecatur fan- gvis, praecavetur omnis accumulatio caufæ mediatae proximioris podagrae, vifcidi quippe & acris.
3. *Dispositio haereditaria*, immo etiam contagium miasmatis podagræ orificiis corporis fotu & calore exaltatum adhæ-rens, experientia teftè.
4. *Corpus tumidum, crâffum, plenum*. Talia enim fubjecta humores habent vifcidos, ceterisqve paribus fibras ma- gis debiles, quod genefin vifcidi & acris promovet.

§. 12.

Caufae, quae *paroxifimum accelerant*, feu reditum pa- roxifmi reddunt crebriorem, funt:

1. *Vitia admiffa in fex rebus non naturalibus*, feu caufæ me- diatae remotiores mutantes (So. 10. allatae) & feqvientes, ut
2. *Abufus in comeltione Afparagorum, lardi & fimilium*, nam
- a. Afparagi aëre funt repletiffimi, qui expandens fe in loco calido & humido inteflinorum vafa horum com- primit, circulum humorum & fangvinis turbat, mo- tum fangvinis reddit inæqvalem & vitiat qvalitatem MSeæ. Afparagi etiam ad putredinem fortiter incli- nant; hinc inteflina expanduntur, & ex hac quoque

10 SPECIMEN INAUGURALE MEDICUM

causa vasa minutissima comprimuntur, affluxus menstruorum per hæc vasa compressa impeditur, digestio assumptorum depravatur, cruditates sanguinem ingressæ stasin efficiunt plurima mala generantem.

b. Lardum copiose assumptum involvit Salia Menstruorum, ut fiant minus activa & adsimilationi ciborum non conducunt, sed nova tormenta redeuntia podagricis adferunt.

3. *Evacuationes nimie & nullo iudicio adhibitæ* dissipant ferum & spiritus majori quantitate, unde accumulatur viscidum, & obstructionis causa fit. Falsum hinc est præjudicium eorum, qui, malo remittente, purgantia exhibent drastica ad removendas impuritates; purgantia enim talia non tantum noxias, sed etiam partes eliminant salubres, unde debilitatis ex viscido & acri nova quærela.

§. 13.

Indoles acrimoniæ podagricæ ex §o. 9. liquet & est ACIDA, quod patet

1. Ex causis prægressis, nempe cibis viscidis, viniqve abusu &
2. Iuvantibus Mtis alcalicis, quæ in acrimonia acida profunt.

§. 14.

Diagnostica signa paroxismi podagræ imminentis, sunt:

1. *Cruditates prægressæ*, seu depravata digestio ciborum viscidum & stasin generans.
2. *Ructus*, qui indicant Aërem copiosum ex cibis corruptis in ventriculo hærentem.
3. *Gravitas*; est signum viscidi præsentis transitum per vasa minutissima impediens.

4. *Tor-*

4. *Torpor flatulentus*; est signum humorum depravatorum, & concoctionis deficientis, quod viscidum & acre accumulare potest.
5. *Obstructio alvi precedens* viscido & acri amica est, quare etiam Medico, extra paroxismi ingruentis tempus, semper respiciendum est ad depurationes sanguinis, ad se = ac excretionem, ut rite succedant, neque acre & viscidum accumulatur.
6. *Sudor pedum solitus, interceptus*, materiam acrem retinet & paroxysmum accelerat.
7. *Varices pedum* extensionem venarum præternaturalem & debilitatem externam denotant, hinc occasionalis viscidum & acris causa sunt.
8. *Aër humidus & frigidus* sanguinem bonum & transpirationem impedit, viscidum & acre simul accumulatur.
9. *Mutatio coeli*. Si enim omnes subitæ mutationes corpori sunt noxiæ, etiam rarefactio prægressa major, subsequente refrigerio subitaneo, producit spissum & acre obstructionemque.

§. 15.

Paroxysmi *podagrae presentis* ex se cognoscuntur: ad sunt enim dolores pedum modo tendentes, modo dilacerantes, coarctantes, qui dolor primo remissior, gradatim intenditur & noctu imprimis recrudescit, ob defectum spirituum & transpirationem impeditam, quæ per antedicta incrementum materiæ viscidæ tartaræ generant. Quo vehementior vero doloris cruciatus, eo brevior & remissior paroxysmus.

§. 16.

Quoad durationis tempus, tormentum hoc podagricum, licet periodicum sit, nunquam tamen brevi tempore

vel in instanti tollitur; obstinax enim causa ejus a viscido & acri dependens obstructions difficillime resolvendas in vasis minimis & visceribus depuratoriiis procurat longiori medela indigentes. Curam esse difficilem haud tamen impossibilem, adferentibus gravibus in arte Viris; quodsi enim vel obstinax sit genium morbi, dummodo æger ipse non in culpa sit, qui medicamentorum tædio correptus, diætã exquisitam ei præscriptam ad longius nimis tempus abhorret, & curæ prægravis morbi invincibilia obvertat obstacula, lenimen & solatium mali experiri omneque superare poterit periculum. Hæc causa est, cur quosdam curare possimus podagricos, non vero omnes. *In malo ergo recenti, viribus integris, visceribus sanis*, curam instituere valeamus sat radicalem. At si *dispositio* adsit *hereditaria*, *tophi podagrici* obstructionem gravissimam denotantes, *malum inveteratum*, curam tantum palliativam pollicemur eamque difficillimam. Pedes quoque leni sudore perfusi, sunt signa paroxisimi remanentis; denotant enim vasa subtilissima eo tempore esse aperta & spissitudinem resolutam, ut stasis & obstructio cedant. Prima quando vice ægrotus paroxisimum fert, pedes ipsius quasi ab epoto veneno desquamati observantur, durante enim paroxismo multa Salia acria stagnarunt, quæ epidermidem & fibras subtilissimas eroserunt, ut furfurum specie deciderint. Verum enimvero paroxisimi sæpius recurrentes in fine nodos materia podagrica repletos efficiunt, ob expulsionem partium subtilissimarum & remanentiam ac augmentum partium crassarum, quæ vasa subtilissima ad crepaturam usque extendunt, unde tandem hæc subjecta aegritudine potius afficiuntur, quam dolore, ob deficientem extensionem præternaturalem fibrarum sensibilium ab obstructione plenaria & ruptione vasorum productam. Animadvertendum etiam est, quod me-

lius

lius fit, quando pars affecta tumore occupata cernitur quam non; prius enim est signum, stasim & obstructionem non esse in vasis subtilissimis perioftii vel aliarum partium, quam expedire possimus.

§. 17.

Ex prægressa hujus mali theoria patet, qua ratione hujus medelam rite instituere atque absolvere valeamus, nempe indicatio curatoria eo recidet, ut *stasim materiae podagricae removeamus, fibrasque debilitatas roboremus*. Huic operi manum imponendo, semper prius inquirendum est, num malum sit recens vel iam inveteratum (§o. 16.). Prius enim adhuc curam admittit radicalem, posterius vero palliativam tantum. Hinc duo erunt *problemata* in methodo curandi resolvenda, nempe

1um. Quid medico faciendum in podagra recenti, quae curam radicalem adhuc admittit?

2^{dum}. Quid ei faciendum in malo inveterato, ubi cura palliativa tantum ægrotum levare possimus?

§. 18.

CURA RADICALIS in PODAGRA RECENTI (per sum præced.) alia est tempore paroxismi, alia paroxismo iam evanescente.

§. 19.

Tempore paroxismi (§o. præced.) medicamenta in podagra recenti curam radicalem admittenti, sunt sequentia:

Imo. EVACVANTIA, & quidem.

1. *Venesectio* in plethoricis & doloribus atrocissimis instituenda; alio vero tempore hæc evacuatio nocet, quo-

niam neque causam i. e. qualitatem sanguinis vitiatam, neque sedem, nempe vasa subtilissima tendinum & ligamentorum, neque materiam mali imminuit, sed potius exasperat.

2. *Purgantia leniora & clysteres emollientes, resolventes*, in principio paroxismi & obstructione alvi. Depurationes enim MSeae quovis modo in hoc morbo sunt promovendae & materia atrox, praegravans, resoluta per excretionem alvi impeditam evacuanda est.
3. *Diaphoretica blandiora*. Haec remedia efficaciter resolvunt materiam viscidam & evacuant partes acres per transpirationem ex corpore, mediantibus vasis cutaneis, magna quantitate & insensibili forma, ut hoc modo paroxismus imminuatur, & malum auferatur. Horum in numero sunt:

α. *Infusa theiformia ex resolventibus blandioribus*, ut infusum ex 3fol. fibr. rad. gramin. chinae, sassaparil. polypod. glycirrhiz. althææ; HBæ scord. betonicae, scabios. cort. citri, aurant. lign. saffras &c. item Decoctum panis, avenæ excorticatae, pro potu ordinario.

β. *Essentiae resolventes*, ut scord. 3fol. fibr. cent. min. fumariae cum Tincturis martial. Resolvunt enim viscidum, quando Martialia acre acidum absorbent, ut dolores & stases imminuantur e. g.

Rec. Ess. scord. 3fol. fibr. Tincturæ martis cydon. aa ʒj. M. D. ad vitram. Dos. 40. 50. guttul.

γ. *Pulveres temperantes, resolventes cum martialibus*, ut Mfia alb. antimon. diaph. succin. alb. ppt. arcan. 2pl. Sal. polych. Sal. abs. crocus martis aperitivus e. g.

Rec. Mſiæ alb. ppt. Cort. chin de chin. aa ʒij. Arcan.
2pl. ʒiijß. antim. diaph. croci martis aperit. aa ʒij.
M. F. pulv. Doſ. ʒj. 24. gr. ʒß.

Ido. ALTERANTIA, potiſſimum, quæ

- a. *Viſcidum reſolvunt* & materiam peccantem ad evacuationem aptam reddunt. Sunt hæc formulæ præcedentes (No. 3. a. ß. γ.)
- ß. *Dolorem imminuunt.* Hæc ſunt vel medicamenta interna vel externa.
 - a. *Mta interna* dolorem mitigantia ſunt ea, quæ ſtaſin ſeu obſtructionem removent & materiam ſtagnantem reſolvunt, quo factò, extenſio & dolor ceſſare cogitur & ſunt priora decocta & infuſa theiformia (No 3. a) allata. Item potus calidus, copioſus *Seri lactis* materiam ſtagnantem tartaream reſolvit & ad evacuationem aptam reddit, ut vaſa & fibræ ſenſiles haud amplius præternaturaliter extendantur & dolores imminuantur. In maximo gradu doloris, (quando haud ſtragulorum ſuperincumbentium pondus ferre valet, & dolores lancinantes minantur) in caſu ſummæ neceſſitatis etiam opiata propinari poſſunt leni doſi, ut MP. de Cynogl. Extr. opii &c.
 - b. *Mta externa* ſunt varia, in quorum numero probatiſſima & tutiſſima ſunt Pulveres contra eryſipelas externe applicati. Hæc enim medicamina poros non obſtruunt, ſed potius tranſpirationem promovent, calorem conſervant, materiamque reſolvunt viſcidam, ut e. g.

Rec. Pulveris flor. samb. melilot. Farinæ fabarum aa ʒj.
Pulveris lycopod. ceruffæ aa ʒß. Myrrh. ʒiij. camph.
croci a ʒß. M. F. Pulv.

Non nullis etiam subjectis conueniunt linimenta spirituosa ex spiritibus alcalicis volatilibus resolventibus & catapl. emollientia cum saponaceis & paregoricis ut e. gr.

Rec. Spiritus cochl. ʒß. C. C. Salis *ci urinosi aa ʒj.
theriacæ androm. ʒß. M. F. Linimentum resolvens & roborans.

§. 20.

Post paroxysmum (confer. §um 18.) Medicamenta in podagra recenti adhibenda sunt ea, quæ

1. *Fibras pedum debilitatas roborant* tam externe quam interne.
 - α. Externa Mta roborantia sunt linimenta spirituosa e. g.
Rec. Spiritus serpilli, lumbricorum volatilis aa ʒß. Ess. castor. ʒij. Bals. peruv. ʒj. M. F. Linimentum.
 - β. Interna Mta roborantia sunt. Pill. Becheri, Stahl. quæ viscidum resolvunt & cruditates ex intestinis evacuant. Item Mta amara & resolventia martialibus iuncta e. g.
Rec. Ess. aristol. rotund. Tincturæ Salis tartari aa ʒiij. Ess. pimp. alb. ʒj. M. D. ad vitr.
2. *Tumorem pedum a debilitate fibrarum ortum remouent;* & sunt roborantia externa ac interna præcedenti no. α. β. allata.
3. *Tophos podagricos auferunt* resolventia & discutientia e. g.
R. Empl. sapon. Barbetti ʒij diaph. Mynsichti ʒj.
4. *Paroxysmum redeuntem impediunt.*

- a. Venæfectio ante æquinoctium vernale. Sangvinem enim abundantem evacuando melius vasa sese constringunt & depurationes MSeæ fiunt majori gradu, sicque genesis visceri & materiæ acris impeditur. Etiam cucurbitæ profunt, quæ sangvinem ad pedes vasa dilatando determinant & transitum sanguinis promovent stasinqve in pede impediunt.
- b. Resolventia, laxantia & antacida. Hæc enim primas vias purgando & gluten visceri imminuendo, depurationem MSeæ promovent e. gr.

Rec. Rad. pimp. alb. tarax: aristol. rotund. aa ʒij. HBæ marrub. alb. chamædr. chamæpit. fumar. absynth. aa Mj. Flor. tarax. P. j. Sem. anisi ʒiij. Cort. citri ʒvj. Lign. Saffaf. Fibr. helleb. nigr. aa ʒβ. Rad. bryon ʒj. Rhab. oriental. ʒvj. Agar. alb. Salis tartari aa ʒiij. C. C. gr. m. F. Species pro vino medicato.

- c. Specifica e. g. Decoctum antipodagricum Vintobonense, Decoct. rad. pareiræ brav. bacc. iunip. contus. morsulæ antimonialis Kunkelii, agunt resolvendo & roborando.
- d. Frictiones pedum, quæ paroxysmum impediunt & resolvendo humores vasaque dilatando, stasim removent.
- e. Diæta congrua, evitando omnia ea, quæ causæ malitiosam præbent & §o. 10. allata sunt, ut ebrietas, cibi visceri, venus nimia, animi pathemata graviora &c.

§. 21.

CURA PALLIATIVA in MALO INVETERATO (per §um 17.) tribus absolvitur momentis, nempe mitigando paroxysmum, impediendo reditum ejus crebriorem & denique retrocessum materiae podagricae ab indebita medicatione cavendo.

1. *Reditus paroxysmi crebrior* impeditur per Medicamenta (§o præced. No. 4, a. b. c. d. e.) allata.
2. *Paroxysmus mitigatur* resolvendo materiam morbificam, eliminando ex corpore eam & leniendo dolores (per §um 19. no. II. a. β.)
3. *Recessus miasmatis podagrici cura* (conf. §um 24.) variat, prouti causæ hujus retrocessionis sunt comparatae.

§. 22.

Producere possunt hanc retrocessionem materiae podagricæ.

- a. Narcotica & opiata incongruo tempore adhibita.
- b. Refrigerantia & incrassantia progressum materiae podagricæ impediunt.
- c. Constringentia spirituosæ, quæ humores coagulant & materiam podagricam ineptam reddunt ad evacuationem.
- d. Medicamenta debilitantia, quorum pertinent purgantia (§o. 12.) vomitoria, sudorifera, Vsectio majori gradu adhibita.

hibita. Hæc evacuantia debilitant vires & humores ex pedibus ad alias partes nobiliores determinant.

- e. Emplastra & cataplasmata poros obstruunt cutaneos ac transpirationem in parte affecta infringunt.

§. 23.

Hæc materia podagrica, per Medicamenta repellentia (conf. §um præced.) repulsa, multa & periculosa creat mala. Sic materia caput petens *Apoplexiam* producere potest ab obstructione universali in cerebro & nervis sentientibus; *Paralysin, convulsionem & tremorem* ab obstructione particulari in nervis moventibus; *deliria & debilitatem* ab obstructione cerebri & impedita secretione spirituum; *Sopores* ab obstructione cerebri nervos sentientes & moventes comprimente. *Asthma & tussis* evenit quoque, quando materia podagrica pulmones & bronchia obstruit. *Pleuritis, peripneumonia* a stasi materiæ in vasis pleuræ & pulmonum timenda erit. *Nausea & Vomitus* ab obstructione vasorum gastricorum ventriculi malum etiam augebunt. *Anxietas* vero ab impedito sanguinis transitu per systema venæ portarum in epate suborta infestabit hypochondria & longam novarum indies quærelarum catastrophem ludet. *Tormina* a stasi materiæ in intestinis nidulantibus generabuntur: nec minus *Suffocatio* a compressione vesicularum pulmonalium ingressum Aëris liberum in pulmones impediet.

§. 24.

In CURA recessus miasmatis podagrici (§o. 21. No. 3.) semper attendendum est ad causas retrocessionis, quæ si est

1. Ob-

20 SPECIMEN INAUGURALE MEDICUM &c.

1. Obstructio pororum cutaneorum in pede ab emplastris & pingvibus, cura absolvatur emollientibus internis & externis; haec enim fibras emolliunt vasaque dilatant & materiae podagricae novum transitum parant.
2. Robur vitale deficiens ex Vsectione, vomitoriis, purgantibus male applicatis; curatur per stimulantia, irritantia & cardiaca; ut Decoctum 3fol. fibr. Decocta aromatica, vesicatoria, frictions, cucurbitae, quae affluxum humorum majorem inducunt, vasa dilatant & materiam morbificam evacuant.
3. Viscera quaedam materiam podagricam ad se rapiunt. In hac retrocessionis causa profunt epispastica, frictions & balnea pedum, quibus affluxus humorum fit major versus pedes & viam materiae podagricae exiturae monstrat atque

F I N E M.

